

Sjul i Kärvsta

Enligt 1543 års skattebok hade Kervesta (Kärvsta) 3 bönder och enligt 1681 års jordebok 5 bönder, men därförut hade denna by 2 grannar Sjul och Jöns.

Härom heter det i Stödebeskrivningen av Nordenström: I denna by voro i början endast två grannar, Sjul i Kärvsta och Jöns i Jönsslätt. Dessa två män voro myndiga i sin tid och pådrev den förre vår sockenkyrkas uppbyggande. De voro bröder. Deras syster hade undfått Edsta på sin andel såsom en tredjepart av intagorna. Sjul är begravnen uti högen östan Edsta grind, vilken ännu kallas Sjulshögen och åkern därvid Sjulstaåkern än i dag. Men dess hustru Sigrid ligger i Signildshög, som finnes ett stycke sunnan före.

Sjul blev stamfader för den första eller äldsta Pålssläkten i Kärvsta, varav ännu finnes en talrik avkomma.

Sjul, som var en mäktig och myndig man, ivrade liksom system Ester i Edsta för att få den första stenkyrkan mitt i byn eller här rättare sagt mitt i socknen. Det skedde nog icke utan uppoffringar från Sjuls och Esters sida.

Sjul var vorden rik genom sina många handels- och vikingafärder och han kunde därför på äldre dagar bidra till kyrkans uppförande. Troligt är ock, att han under sina handelsfärder fått en större inblick i folkens liv under kristendomens inflytande, ty hans färder till söderns länder, där allt på grund av ett mildare klimats inflytande gjort hans sinne vekare eller betänksammare och att han i sin hembygd önskade samhällslivets omgestaltning till det bättre.

Man berättar även att han haft sin båtlänning i Kärvsta och att denna by därför fått det namnet av ordet Karve, som skulle betyda båtlänning.

För nutida ögon synes det hart när omöjligt huru ett handelsskepp skulle kunna fraktas ända hit upp. Den tvivlande bör dock komma ihåg att taga med i beräkningen den landhöjning, som under århundradens förlopp inträffat. Så berättas det, att en saltskuta skall hava strandat i viken strax ovan Viskans ångsåg. Man vet ju, att vatten från Kärvstaviken skall hava gått ovanför där nu kyrkan och prästgården äro belägna och på andra sidan Huberget över nuvarande Ede åkrar. Man vill ock hålla före, att den här omnämnda saltskutan skall hava tillhört Sjul.